

Váðafúst nærlagni

– ein samrøða við føroyska bólkin JazzOasis

JazzOasis eitur einasti virkandi jazzbólkur í Føroyum. Sjálvt um teir eru einsamallir um yrkið, so hava teir stórar ætlanir. Í einum lítlum úthúsi í Tvørgøtu í Havn hitti eg trioina eitt venjingarkvöld, har teir savnaðust fyri at hugna sær, men eisini fyri at venja hart.

DANIAL HOYDAL

Onkuntíð hava vit verið at hoyrt í Café Natúr, men fyrsta almenna framfórsan var í sambandi við Jazzfestivalin í ár, greiðir Edvard Nyholm Debes mæ frá. Eg stakk inn á gólvio hjá honum eitt kvöldið, ein hálvan tíma áðrenn vanliga venjingin hjá teimum skuldi byrja fyri at spyrja hann eitt sindur um bakgrundina hjá bólkinum.

Tað er ikki heilt av leið at siga, at Edvard er oddamaðurin í bólkinum. Hann hevur síðani '90 við skiftandi manningum hildið liv í bólkinum JazzOasis. Plummarmannir Magnus Johannesen, Leivur Thomsen og Rógvi á Rógva hava verið við. Stamen Stanchev eina tíð eisini, men tá ið Edvard fór niður í lestrarórindum, datt tað niðurfyri. Hann kom heim aftur um vardið '96 og fór beinanvegin at leita eftir eini manning aftur. Um tað mundið vóru ikki nógvir jazzhugaðir tónleikarar í landinum, men hann fann saman við Herlufi Lützen og

Jónleivi Jensen, sum hann kendi væl, og teir funnu skjótt steið. Seinasta hálvt annað árið hava teir arbeitt upp á »dansilagið« - ella feelingina í bólkinum, sum tað verður kallað í jazzhøpi.

Óngir karmar

Edvard hevur í fleiri ár havt sendingina *Rimmarjazzur* og hevur sjálvur spælt jazz leingi, so vit snarad høskandi práttum um eitt meira søguligt sjónarhorn eina løtu.

Tað er sagt fyrr, men eftir at Perlan hvarv, hevur jazzur í Føroyum ongir karmar havt. Sum alt annað felagsarbeiði má jazzhugin hava eitt stað at savnast, og Havnar Jazzfelag - sum seinast í '70'unum hevði nógvir limir, er nærum limaleyst og óvirkið nú. Tað hevur síðan tá einki jazzhøvið verið í landinum, segði Edvard. Einstakar eldsálir, so sum Kristian Blak hava syrgt fyri, at tað av og á er livandi jazzur at hoyra í landinum, men annars er einki. Eg havi fingið rættliga nógvir

Teir jamma í litla hjáheiminum hjá Edvardi í Tvørgøtu

viðmerkingar til sendingina hjá mær, og tað bendir á, at tað eru nógv, sum hoyra hana; men haðani og so til at lata seg í skógvarnar og seta eitt kvöld av til veruliga at fara út at lurta eftir jazz er eitt langt stig, sum bara tey fæstu taka.

13 km?

til føroyskan jazz

Allíkvæl koyra teir treystliga á. Sunnukvöld og mánaqvöld fara burturav til jazzvenjing í smáttuni hjá Edvardi, sum týðiliga ber brá av at vera hansara serøki. Her er ikki rúmsátt, men hjartarúm trýtur ikki. Og her sita teir so trúliga og spæla saman, fyri hvørjum øðrum og seg sjálvan, men tað er

skiligt, at teir hugna sær. Vit hava tað stuttligt saman, sigur Edvard, men fyri at vera eggjaðir til at venja hart og miðvíst mugu vit út at visa, hvat vit duga og fáa aftursvar frá áhoyrarum, og tað hava vit ikki møguleika fyri her í Føroyum. Einasta jazztiltøk, sum finst, er festivalurin, og hann er longu farin framvið. Nærmasta vit kunnu koma nøkrum sum líkast einum stað at spæla, er Café Natúr, men har koma fólk ikki fyri at lurta eftir jazz.

Trio mót trio

Men vit hava áráði og ætla okkum nakað, og tí varð tað okkum skjótt greitt, at vit máttu gera okkurt, staðfesti

Edvard. Sjálvt um vit allir eru tónleikalærarar, kundu vit sjálvir trøngt til undirvising.

Jens Jepsen trio er sera kend í Danmark. Manningin er sett saman av royndum leikarum, sum hava spælt saman í mong ár. Kontrabassleikarin Jens Jepsen var í Føroyum og spældi saman við elgittaristinum Uffe Steen fyri nøkrum árum síðan, og tað eru júst samstarvið millum hesar báðar, sum er hornasteinurin undir trioini; hin triði er heimskendi trummuspælarin Alex Riel. Ljóðfórisamsættingin í JazzOasis er júst tann sama sum í Jens Jepsen trio: Edvard við bassinum, Herluf við elgittara og Jónleif trummar. Teir avgjördu at venda sær til trioina og spyrja, um teir vóru áhugaðir í, at koma til Føroyar at skipa fyri einum skeiði. At halda verkskeið í tónleiki er ikki ókent. Ofta halda kendir tónleikarar sonevndar workshops fyri einum 12-15 næmingum, men at ein trio biður eina aðra, er ikki hvønn dagskostur.

Edvard kendi Jens Jepsen eitt sindur og Herluf hevði hitt Uffe Steen, so teir gjördu bart og ringdu. Og svarið var játtandi. Friggjadagin 5. desember koma teir hendavegin og hava fyra dagar til at læra frá sær. JazzOasis ætlar at gagnnýta alla hesa tíðina. Teir skulu venja og læra frá morgni til myrkurs, og sunnudagin 7. skulu teir halda eina konsert saman við dønnum. Teir vera helst eisini at hoyra í Rimmarjazz, leggur Edvard afturat við einum smíli. Tað er heldur ikki so løgið, at Jazz-

Oasis vil hava nakað fyri pengarnar, tí teir gjalda alt úr egnum lomma. Eitt lítið ískoyti frá Jazzfelagnum, tað er alt, sum ber til at spyrja upp til eitt slíkt tiltak.

Fløga ella

uttanlands kanska

Váðafýsi er eitt orð, sum er sett á nógvir verkætlanir í seinastuni, og eg haldi so sanniliga, at hendan skal sleppa upp í part. Teir gjalda úr egnum lomma og taka sjálvir stig til eina ætlan, sum bara hevur sum endamál, at teir skulu gerast betri tónleikaliga. Teir venja eisini í mánaðir fyri seg sjálvir, og til hvørja nýttu? Ongin er, sum tímir at lurta. Næsti spurningur frá mær til teirra var upplagdur: Hvat ætla tit?

Nú vóru hinir báðir, Jónleif og Herluf, komnir á gátt, verjandi viðkvomu ljóðfórisini móti heystinum utanfyri. Teir komu og settu seg hjá okkum, og Edvard tordi betur at svara, nú tá hann hevði hinir báðar afturat sær at siga sítt. Tað er greitt, at vit ætla okkurt, tí at gera so nógv burtúr til einkis er hópisleyt. Ongar ætlanir eru itókiligar enn - burtursæð frá verkskeiðnum sjálvandi, men talan hevur verið um, at geva plátu út. Vit hava skrivað lög og gjørt jazzútsendingar av gomlum lögum, sum er upplagt fløgutílfar, og vit kundu eisini væl hugsað okkum at sloppið at grívið fløgu út, sigur ein, meðan hinir báðir nikka játtandi til. Vit hava forrestin beint nú roynt tað, tá vit spældu barnalagið Grøni bilur inn á nýggju barnafloguna hjá Útvarpi

Sunnukvöldið 7. 12. kl. 19.00 verður konsert í Norðurlandahúsinum við Jens Jepsen trio og JazzOasis. Danska trioin hevur eitt umfatandi repertoire, so tað er ilt at ætla um, hvat teir fara at spæla hetta kvöldið. Men at tað verður dygd, er ongin ivi um, tí tað er ótrúliga dugnaligir tónleikarar, sum fara at standa á pallinum.

Okkurt gott er eisini í væntu frá føroyska JazzOasis, tí afturat góðskuni, sum teir vístu á Jazzfestivalinum, hava teir lagt alla ta venjing og gleiðing, sum teir hava fingið burtúr verkskeiðunum. Tilfarið er ikki broytt nógv, tí teir hava heldur valt at betra tað, sum teir longu brúka. Har millum eru eisini útsetingar av føroyskum lögum.

Far út og trúgv upp á tað, sigur Edvard Nyholm Debes. Tú mást sum tónleikari altíð hava tørv til at mennast og vera forvitin. Allir teir góðu lærararnir, eg havi havt, hava verið soleiðis - sjálvt um teir eru vorðnir 70 ár